

تأثیر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش‌های مختلف مصرف آن‌ها بر عملکرد

و اجزای عملکرد ذرت رقم ۷۰۳

سید محمد سعادت^{۱*}، محمد شریف مقدسی^۱ و مجتبی یوسفی راد^۱

۱: گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه، ساوه، ایران

* Email:

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش‌های مختلف مصرف آن‌ها بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت رقم ۷۰۳ آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال ۱۳۹۳ اجرا شد. فاکتورهای اعمال شده در این آزمایش کاربرد کود در سه سطح شامل عدم مصرف کود (شاهد)، مصرف آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و همینطور روش مصرف کود در سه سطح بذرمال، محلول‌پاشی، محلول در آب آبیاری بود. بر اساس نتایج به دست آمده اثر کود در سطح احتمال یک درصد بر تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه و عملکرد دانه و در سطح احتمال پنج درصد بر وزن بلال و عملکرد بیولوژیک معنی‌دار بود، اثر روش مصرف در سطح احتمال پنج درصد بر عملکرد دانه معنی‌دار شد. همچنین اثر متقابل نانو کود با روش مصرف آن در سطح احتمال پنج درصد بر وزن بلال، تعداد دانه در بلال و عملکرد دانه تأثیر معنی‌داری داشت.

کلمات کلیدی: بذرمال، ذرت، عملکرد دانه، وزن بلال.

مقدمه

ذرت گیاهی است خیلی سریع‌الرشد و با توجه به عواملی مانند بافت خاک، گردش زراعی، شرایط جوی محیط و رقم مورد کاشت از نظر مصرف که شامل ذرت علوفه‌ای سیلویی، تولید دانه و علوفه سبز می‌باشد، مواد غذایی زیادی را از خاک جذب نموده، بنابراین در دوره رشد و نمو به مواد غذایی مختلف و نسبتاً زیادی نیاز دارد که باید به مقدار کافی در اختیار گیاه قرار داده شود (۱). مصرف کودهای محتوی عناصر کم مصرف موجب افزایش عملکرد کمی و کیفی زراعت گندم، کنجد، گلرنگ، کلزا، سیب زمینی، ذرت و سایر محصولات زراعی نیز گردیده است (۴ و ۹). طبق آزمایشی که قاسمیان و همکاران در سال ۲۰۱۰ بر روی گیاه سویا انجام دادند، با محلول‌پاشی عناصر ریزمغذی باعث افزایش عملکرد بیولوژیک، افزایش عملکرد بذر و افزایش وزن بذر در بوته و تعداد آن شده است (۶). محققین اعلام کردند که مصرف خاکی سولفات روی و سولفات منگنز موجب افزایش به ترتیب ۳۳ و ۲۷ درصدی عملکرد دانه گندم می‌شود. آغشته کردن بذر گندم به منگنز موجب ۲۳ درصد افزایش عملکرد دانه شد (۸). هدف از انجام این آزمایش، بررسی تأثیر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش‌های مختلف مصرف آن‌ها بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت رقم ۷۰۳ بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در استان قم، شهر جعفریه، روستای علی آباد در سال ۱۳۹۳ صورت پذیرفت. روستای علی آباد انقلاب در قسمت غربی استان و در بخش جعفرآباد با طول شرقی ۰۶° ۳۱' ۵۰ و عرض شمالی ۵۱° ۴۵' ۳۴ قرار گرفته است. ارتفاع منطقه از سطح دریا ۹۹۰ متر و اقلیم آن خشک بیابانی معتدل، بافت خاک رسی شنی با میانگین بارندگی سالانه ۲۰۰-۱۸۰ میلی‌متر و متوسط دمای سالانه ۱۶-۱۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. فاکتورهای اعمال شده کاربرد نانو کود در سه سطح شامل عدم مصرف کود (شاهد)، مصرف

آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش مصرف کود در سه سطح بذرمال، محلول پاشی، محلول در آب آبیاری بود. بذر ذرت مورد استفاده هیبرید سینگل کراس ۷۰۳ بود که از موسسه نهال و بذر واقع در کرج تهیه گردید. قبل از کاشت، از خاک مزرعه مورد نظر نمونه برداری صورت گرفت و برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی به آزمایشگاه خاک ارسال شد که نتایج در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل مورد کشت

عمق (سانتی متر)	قدرت نگهداری آب (%)	هدایت الکتریکی (ds/m)	pH	مواد خثی شونده (%)	کربن آلی (%)	ازت کل (%)	فسفر قابل جذب ppm	پتاسیم قابل جذب ppm	بافت
۰-۳۰	۴۵	۱/۸۳	۷/۶	۱۶/۵	۵/۰۲	۰/۱۷	۱۱	۲۹۸	Clay loam

عملیات آماده سازی زمین شامل، شخم، دیسک و ایجاد جوی و پشته طبق روال معمول انجام شد. کود فسفره به مقدار ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود پتاسه قبل از کاشت به زمین داده شد. هر کرت آزمایشی دارای ۶ ردیف کاشت به طول ۴ متر و فاصله ردیف‌ها ۷۵ سانتی متر از یکدیگر بود و فاصله بوته‌ها روی ردیف ۱۰ سانتی متر همچنین فاصله کرت‌ها ۰/۵ متر و فاصله بین بلوک‌ها ۱/۵ متر در نظر گرفته شد. دو ردیف کناری و همچنین ۰/۵ متر از ابتدای و انتهای هر کرت به عنوان حاشیه در نظر گرفته شد. کشت بذر به صورت کپه‌ای (سه عدد بذر در هر کپه به عمق ۳ تا ۵ سانتی متر) انجام شد و تنک کردن در مرحله ۴-۵ برگی انجام گردید. همچنین بذرها قبل از کاشت با قارچ کش ویتاواکس ضد عفونی شدند. اولین آبیاری (خاک آب) بلافاصله بعد از کشت صورت گرفت و آبیاری بعدی بر حسب نیاز گیاه با دوره‌های شش روزه تکرار گردید. محلول پاشی کودها بصورت محلول ۵ در هزار و در طی سه مرحله (ارتفاع ۳۰، ۷۰، ۱۰۰ سانتی متری بوته‌ها و قبل از گلدهی) انجام شد. تیمار محلول در آبیاری ۱۰ لیتر در هکتار در دو مرحله (۷۰ سانتی متری و قبل از گلدهی) صورت گرفت، همچنین برای بذر مال نمودن کود با نسبت ۳ در هزار استفاده گردید. مبارزه با علف‌های هرز نیز به صورت وجین دستی بود. پس از پایان آزمایشات، آنالیز داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و مقایسه میانگین‌ها به روش آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس حاکی از آن بود که به دست آمده اثر کود در سطح احتمال یک درصد بر تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه و عملکرد دانه و در سطح احتمال پنج درصد بر وزن بلال و عملکرد بیولوژیک معنی دار بود، اثر روش مصرف در سطح احتمال پنج درصد بر عملکرد دانه معنی دار شد. همچنین اثر متقابل نانو کود با روش مصرف آن در سطح احتمال پنج درصد بر وزن بلال، تعداد دانه در بلال و عملکرد دانه معنی داری داشت. نتایج مقایسه میانگین تحت تأثیر فاکتور کودی (جدول ۳) مبین آن بود که مصرف کود باعث افزایش وزن بلال، تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک نسبت به شاهد شد، به گونه‌ای که بیشترین افزایش تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیک در تیمار آمینوکلات میکرومیکس حاصل شد و در وزن بلال و عملکرد دانه بین آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین تفاوت معنی داری مشاهده نشد. همینطور بیشترین تعداد دانه در بلال و عملکرد دانه در تیمار محلول در آب آبیاری و محلول-پاشی، بیشترین وزن بلال، وزن هزار دانه و عملکرد بیولوژیک در تیمار محلول پاشی به دست آمد (جدول ۴).

نتایج مقایسه میانگین تحت تأثیر کود و روش مصرف آن نشان داد که در کود آمینواسید لیزین روش مصرف به صورت بذرمال و در کود آمینوکلات میکرومیکس روش مصرف به صورت محلول پاشی بیشترین افزایش وزن بلال را داشت.

همچنین در وزن هزار دانه و تعداد دانه در بلال بین تیمارهای اعمال شده تفاوت معنی داری مشاهده نگردید. در عملکرد دانه کاربرد آمینواسید لیزین و آمینوکلات میکرومیکس بین روش‌های مصرف تفاوت معنی داری وجود نداشت. در عملکرد بیولوژیک بین روش‌های مصرف آمینواسید لیزین تفاوت معنی داری وجود نداشت ولی در تیمار آمینوکلات میکرومیکس محلول پاشی آن بیشترین تأثیر را در افزایش عملکرد بیولوژیک نشان داد (جدول ۵).

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس تأثیر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش‌های مختلف مصرف

آن‌ها بر عملکرد و اجزای عملکرد ذرت رقم ۷۰۳

منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن بلال	تعداد دانه در		وزن هزار	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
			بلال	دانه			
بلوک	۲	۱۵۸۴/۰۵*	۵۶۳۷۷/۶۴**	۲۲۸۸۸/۴۱**	۲/۹۴**	۱۵۰/۰۶**	
کود (a)	۲	۱۹۰۴/۳۴*	۶۸۰۸/۷۵**	۳۹۲۷/۵۲**	۴/۸**	۸۲/۸۳*	
روش مصرف کود (b)	۲	۶۹۵/۹۷ ^{ns}	۱۲۵۴/۳۱ ^{ns}	۲۱۳/۹۵ ^{ns}	۰/۲۸ ^{ns}	۵۴/۹۸*	
a*b	۲	۱۱۶۵/۰۲*	۳۰۴۱/۰۱*	۵۰۲/۸ ^{ns}	۱/۰۲*	۱/۶۸ ^{ns}	
خطا	۱۲	۳۰۰/۶	۵۶۳/۸	۳۲۸/۹۳	۰/۲۶	۱۳/۰۴	
CV%		۱۰/۱	۷/۰۵	۷/۴	۷/۹۷	۱۰/۷۶	

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال پنج درصد و یک درصد ns : عدم تأثیر معنی دار

جدول ۳- مقایسه میانگین‌های اثر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین بر عملکرد و اجزای عملکرد

ذرت رقم ۷۰۳

کود	وزن بلال (g)	تعداد دانه در بلال	وزن هزار دانه (g)	عملکرد دانه (ton/ha)	عملکرد بیولوژیک (ton/ha)
عدم مصرف (شاهد)	۱۳۷ ^b	۲۶۶/۷۷ ^c	۱۹۸/۷۲ ^c	۴/۵۲ ^b	۲۶/۷۸ ^c
آمینواسید لیزین	۱۶۷/۴ ^a	۳۳۲/۵۳ ^b	۲۳۹/۹۸ ^b	۶/۴۹ ^a	۳۲/۲۹ ^b
آمینوکلات میکرومیکس	۱۸۷/۳۷ ^a	۳۶۴/۰۴ ^a	۲۶۵/۸۱ ^a	۷ ^a	۳۷/۱۱ ^a

میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۰.۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

جدول ۴- مقایسه میانگین‌های اثر روش‌های مختلف مصرف کود بر اجزاء عملکرد و عملکرد ذرت رقم ۷۰۳

کود	وزن بلال (g)	تعداد دانه در بلال	وزن هزار دانه (g)	عملکرد دانه (ton/ha)	عملکرد بیولوژیک (ton/ha)
بذر مال	۱۵۸/۱۶ ^b	۳۱۱/۸۳ ^b	۲۳۱/۵۶ ^b	۵/۸۹ ^b	۳۰/۴۸ ^b
محلول در آب آبیاری	۱۷۳/۹۶ ^{ab}	۳۴۷/۱۸ ^a	۲۵۱/۱۷ ^{ab}	۶/۶۷ ^a	۳۳/۶۷ ^b
محلول پاشی	۱۸۹/۴۵ ^a	۳۶۳/۲۷ ^a	۲۵۹/۵۴ ^a	۶/۹۹ ^a	۳۸/۱۱ ^a

میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۰.۵٪ تفاوت معنی داری ندارند.

جدول ۵- مقایسه میانگین‌های اثر کودهای آمینوکلات میکرومیکس و آمینواسید لیزین و روش‌های مختلف مصرف آن-

ها بر اجزاء عملکرد و عملکرد ذرت رقم ۷۰۳

کود	روش مصرف	وزن بلال	تعداد دانه در	وزن هزار	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیک
-----	----------	----------	---------------	----------	-------------	-----------------

(ton/ha)	(ton/ha)	دانه (g)	بلال	(g)		
۲۶/۷۸ ^b	۴/۵۲ ^b	۱۹۸/۷۲ ^a	۲۶۶/۷۷ ^a	۱۳۷ ^c	شاهد	عدم مصرف (شاهد)
۲۹/۴۷ ^{ab}	۶/۷۷ ^a	۲۴۴/۲ ^a	۳۳۴/۳۷ ^a	۱۷۳/۶۷ ^{abc}	بذر مال	آمینواسید لیزین
۳۱/۸۴ ^{ab}	۶/۰۷ ^a	۲۲۹/۲ ^a	۳۱۵/۲۳ ^a	۱۶۱/۷۷ ^{bc}	محلول در آب آبیاری	آمینواسید لیزین
۳۵/۵۷ ^{ab}	۶/۶۲ ^a	۲۴۶/۶۶ ^a	۳۳۸ ^a	۱۶۶/۷۷ ^{bc}	محلول پاشی	آمینواسید لیزین
۳۵/۱۸ ^{ab}	۶/۳۷ ^a	۲۵۱/۷۶ ^a	۳۲۴/۴۶ ^a	۱۶۳/۸۲ ^{bc}	بذر مال	آمینوکلوات میکرومیکس
۳۵/۴۹ ^{ab}	۷/۲۷ ^a	۲۷۳/۲۶ ^a	۳۷۹/۱۲ ^a	۱۸۶/۱۵ ^{ab}	محلول در آب آبیاری	آمینوکلوات میکرومیکس
۴۰/۶۵ ^a	۷/۳۳ ^a	۲۷۲/۴۲ ^a	۳۸۸/۵۳ ^a	۲۱۲/۱۳ ^a	محلول پاشی	آمینوکلوات میکرومیکس

میانگین‌های دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح ۰.۰۵٪ تفاوت معنی‌داری ندارند.

بر اساس نتایج به دست آمده تیمارهای کودی با افزایش عملکرد دانه همراه بود، دلیل افزایش عملکرد در اثر کاربرد عناصر ریزمغذی می‌تواند تأثیر آن‌ها بر میزان فتوسنتز باشد، به این ترتیب میزان کربوهیدرات‌ها و در نهایت وزن‌تر بوته افزایش پیدا می‌کند که با نتایج (۵) مطابقت دارد. نتایج نشان داد که کاربرد کودها موجب افزایش عملکرد بیولوژیک شد، محلول‌پاشی عناصر ریزمغذی با تأثیر بر جذب عناصر غذایی اصلی مانند نیتروژن، فسفر و پتاسیم باعث افزایش مواد فتوسنتزی می‌گردد که آن هم باعث ذخیره بیشتر مواد غذایی و در نتیجه افزایش وزن خشک بوته می‌گردد. همچنین وجود مواد ریزمغذی باعث افزایش فعالیت برخی از آنزیم‌ها و همچنین افزایش غلظت فتوسنتز و دوام سطح برگ و در نتیجه مقدار فتوسنتز گیاه می‌گردد که رشد گیاه و افزایش وزن خشک بوته را به همراه دارد (۳ و ۷). با کاربرد اسید آمینه عملکرد و اجزای عملکرد افزایش یافت. محققین دیگری نیز به نتایج مشابهی در زمینه افزایش عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه، وزن هزار دانه، تعداد دانه و طول بلال دست یافتند، آن‌ها دلیل این امر را افزایش سنتز کلروفیل و نقش آن در تولید پروتئین‌ها و اثر کلات‌کنندگی عناصر ریزمغذی توسط اسید آمینه اعلام کردند (۲).

منابع

۱. تاجبخش م، ع. پورمیرزا. ۱۳۸۲، زراعت غلات، انتشارات جهاد دانشگاهی ارومیه ۳۱۴ صفحه.
۲. حبیبی، د. ۱۳۹۰. بررسی اثر باکتری‌های محرک رشد، محلول‌پاشی اسیدهای آمینه و سالیسیلیک اسید بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم در شرایط تنش خشکی. مجله پژوهش‌های به زراعی. ۳ (۱): ۸۷-۷۱.
3. Bauder, T. 2002. Best management Practices for Colorado Corn. Colorado State University Site published. 12 pp.
4. Baybordi, A., Malakouti, M.J. and Rezai, H. 2001. Effect of Zn, B and Mn with soil application and foliar application methods on seed yield of canola in Miane. J. Water and Soil Sci. 12: 158-169. (In Persian)
5. Cramer, G. R. and Nowack, R. S. 1994. Supplemental Manganese improves the relative growth, net assimilation and photosynthetic rates of salt stressed barley. Physiologia Plantarum. 84: 600-605.
6. Ghasemian, V., A. Ghalavand, A. Sorooshzadeh, A. Pirzad, 2010. The Effect of Iron, Zinc and Manganese on Quality and Quantity of Soybean Seed. Journal of Phytology, Vol 2, No 11, 73-79.
7. Sadana, U.S. and C.K. Nayyar. 1991. Response of wheat on manganese-deficit soils to the methods and rates of manganese sulphate application. Fertilizer News. 36: 55-57.
8. Serry, A., A. Mawardi, S. Avad, and I. Abdel-Aziz. 1974. Effect of Zinc and Manganese on wheat production. proceeding of the first FAO/SIDA seminar on improvement and production of field crop for plant scientist from Africa and Near East. pp. 404-409. Rome, Italy FAO.

سومین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی
3rd National Conference on
New Concepts in Agriculture

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه
دانشکده کشاورزی
پنجشنبه ۲۲ آذرماه ۱۳۹۴

9. Yari, L., Modares, M.A. and Soroushzade, A. 2005. The effect of foliar application of Mn and Zn on qualitative characters in five spring safflower cultivars. J. Water and Soil Sci. 18: 143-151. (In Persian)